

Asia C-432/20

Ennakkoratkaisupyyntö

Jättämispäivä:

14.9.2020

Ennakkoratkaisupyyntön esittänyt tuomioistuin:

Verwaltungsgericht Wien (Wienin hallintotuomioistuin, Itävalta)

Ennakkoratkaisupyyntön esittämistä koskevan päätöksen tekemispäivä:

28.8.2020

Valittaja:

ZK

Vastapuolena oleva viranomainen:

Landeshauptmann von Wien

[– –]

Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 267 artiklassa ja unionin tuomioistuimen työjärjestyksen 107 artiklassa (**kiireellinen ennakkoratkaisumenettely**)

tarkoitettu

ennakkoratkaisupyyntö

Pääasian oikeudenkäynnin osapuolet [– –]:

a) Valittaja: ZK, syntynyt vuonna 1985,
1130 Wien,
Kazakstanin kansalainen

[– –] [– –]

b) vastapuolena oleva viranomainen: Landeshauptmann von Wien, MA 35,
1200 Wien, [– –] **[alkup. s. 2]**

Verwaltungsgericht Wien on tehnyt [– –] ZK:n (syntynyt vuonna 1985, Kazakstanin kansalainen) valituksesta, joka koskee Landeshauptmann von Wienin (Wienin osavaltion päämies) Magistratsabteilung 35:n 9.7.2019 tekemää päätöstä, jolla hylättiin ZK:n hakemus oleskeluluvan ”pysyvä oleskelu EU” uusimisesta, seuraavan

PÄÄTÖKSEN

I. SEUT 267 artiklan ja unionin tuomioistuimen työjärjestyksen 107 artiklan mukaisesti Euroopan unionin tuomioistuimelle esitetään seuraavat ennakkoratkaisukysymykset:

1. Onko direktiivin 2003/109/EY 9 artiklan 1 kohdan c alakohtaa tulkittava siten, että pitkään oleskelleen kolmannen maan kansalaisen jokainen fyysinen, vaikka lyhytaikainenkin oleskelu yhteisön alueella kahdentoista kuukauden yhtäjaksoisen ajanjakson aikana sulkee pois pitkään oleskelleen kolmannen maan kansalaisen aseman menettämisen tämän säännöksen nojalla?
2. Jos unionin tuomioistuin vastaa kieltävästi ensimmäiseen kysymykseen: Mitkä ovat ne laadulliset ja/tai määrälliset vaatimukset, jotka koskevat oleskelua yhteisön alueella kahdentoista kuukauden yhtäjaksoisen ajanjakson aikana, jotta pitkään oleskelleen kolmannen maan kansalaisen aseman menettäminen voidaan sulkea pois? Sulkevatko oleskelut yhteisön alueella kahdentoista kuukauden yhtäjaksoisen ajanjakson aikana pois pitkään oleskelleen kolmannen maan kansalaisen aseman menettämisen ainoastaan silloin, kun kyseisen kolmannen maan kansalaisen vakinainen asuinpaikka tai intressien keskus on tänä ajanjaksona yhteisön alueella?
3. Ovatko direktiivin 2003/109/EY 9 artiklan 1 kohdan c alakohtaan kanssa yhteensopivia jäsenvaltioiden kansalliset säännökset, joiden mukaan pitkään oleskelleen kolmannen maan kansalaisen asema menetetään, jos tällainen kolmannen maan kansalainen tosin oleskelee yhteisön alueella kahdentoista kuukauden yhtäjaksoisen ajanjakson aikana mutta hänen vakinainen asuinpaikkansa tai intressiensä keskus ei ole siellä? **[alkup. s. 3]**

II. Verwaltungsgericht Wien ehdottaa unionin tuomioistuimen työjärjestyksen 107 artiklan 2 kohdan mukaisesti, että unionin tuomioistuin vastaa ennakkoratkaisukysymyksiin seuraavasti:

1. Direktiivin 2003/109/EY 9 artiklan 1 kohdan c alakohtaa on tulkittava siten, että jokainen pitkään oleskelleen kolmannen maan kansalaisen lyhytaikainenkin oleskelu yhteisön alueella kahdentoista kuukauden yhtäjaksoisen ajanjakson aikana sulkee pois pitkään oleskelleen kolmannen maan kansalaisen aseman menettämisen.

2. Jäsenvaltioiden kansalliset säännökset, joissa säädetään pitkään oleskelleen kolmannen maan kansalaisen aseman menettämisestä silloin, kun kolmannen maan kansalaiset tosin oleskelevat kahdentoista kuukauden yhtäjaksoisen ajanjakson aikana yhteisön alueella mutta heillä ei ole siellä vakinaista asuinpaikkaa tai intressien keskusta, ovat direktiivin 2003/109/EY 9 artiklan 1 kohdan c alakohdan vastaisia.

III. [– –] [kansallisia prosessisääntöjä]

Perustelut

Johdanto

1. ZK, joka on syntynyt vuonna 1985 ja on Kazakstanin kansalainen (valittaja), haki 12.8.2019 määräajassa muutosta Landeshauptmann Wienin (vastapuolena oleva viranomainen) 9.7.2019 tekemään päätökseen [– –] Itävallan liittovaltion perustuslain (Bundesverfassungsgesetz, B-VG) 130 §:n 1 momentin 1 kohdan ja 132 §:n 1 momentin 1 kohdan nojalla. Kyseisellä päätöksellä oli hylätty 6.9.2018 päivätty valittajan hakemus hänen oleskelulupansa ”pysyvä oleskelu – EU” uusimisesta ulkomaalaisten sijoittautumisesta ja oleskelusta annetun lain (Niederlassungs- und Aufenthaltsgesetz, jäljempänä NAG) 20 §:n 4 momentin, luettuna yhdessä NAG:n 2 §:n kanssa, nojalla. Valittaja ei oleskellut elokuun 2013 ja elokuun 2018 välisenä aikana (eikä sen jälkeen) tätä koskevien riidattomien asiakirjojen mukaan kertaakaan kahtatoista kuukautta yhtäjaksoisesti tai pidempään yhteisön alueen ulkopuolella. Yhteisön alueella oleskelut kestivät – mikä on myös riidatonta ja kirjattu valituksen suullisen käsittelyn pöytäkirjaan – vain muutamia päiviä vuodessa.
2. Verwaltungsgericht Wienissä pidettiin 25.10.2019 julkinen käsittely, jossa **[alkup. s. 4]** valittajan edustaja pyysi, että Euroopan unionin tuomioistuimelle esitetään useita kysymyksiä pitkään oleskelleiden kolmansien maiden kansalaisten asemasta annetun direktiivin 2003/109/EY 9 artiklan 1 kohdan c alakohdan tulkinnasta.

B. Huomioon otettavat oikeudelliset seikat

3. Unionin oikeuden säännökset:

Direktiivin 2003/109/EY 8 ja 9 artiklassa säädetään seuraavaa:

”8 artikla

Pitkään oleskelleen kolmannen maan kansalaisen EY-oleskelulupa

1. Pitkään oleskelleen kolmannen maan kansalaisen asema on pysyvä, jollei 9 artiklasta muuta johdu.

2. Jäsenvaltioiden on annettava pitkään oleskelleelle kolmannen maan kansalaiselle pitkään oleskelleen kolmannen maan kansalaisen EY-oleskelulupa. Tämä oleskelulupa on voimassa vähintään viisi vuotta, ja se uusitaan tarvittaessa hakemuksen perusteella ilman eri toimenpiteitä.

3. Pitkään oleskelleen kolmannen maan kansalaisen EY-oleskelulupa voi olla joko tarra tai erilliselle lomakkeelle laadittu asiakirja. Se myönnetään kolmansien maiden kansalaisten oleskeluluvan yhtenäisestä kaavasta 13 päivänä kesäkuuta 2002 annetussa neuvoston asetuksessa (EY) N:o 1030/2002 säädettyjen sääntöjen ja vakiomallin mukaisesti. Kohtaan 'oleskeluluvan tyyppi' merkitään jäsenvaltioissa 'pitkään oleskelleen kolmannen maan kansalaisen EY-oleskelulupa'.

9 artikla

Pitkään oleskelleen kolmannen maan kansalaisen aseman peruuttaminen tai menettäminen

1. Pitkään oleskelleet kolmansien maiden kansalaiset eivät ole oikeutettuja säilyttämään pitkään oleskelleen kolmannen maan kansalaisen asemaa seuraavissa tapauksissa:

- a) todetaan, että pitkään oleskelleen kolmannen maan kansalaisen asema on hankittu vilpillisesti;
- b) karkotustoimenpide toteutetaan 12 artiklassa säädetyin edellytyksin;
- c) henkilö on poissa yhteisön alueelta kaksitoista kuukautta yhtäjaksoisesti. **[alkup. s. 5]**

2. Edellä olevasta 1 kohdan c alakohdasta poiketen jäsenvaltiot voivat sallia, että yli kaksitoista kuukautta yhtäjaksoisesti kestävästä taikka erityisiin tai poikkeuksellisiin syihin perustuvista poissaolojaksoista ei seuraa aseman peruuttaminen tai menettäminen.

3. Jäsenvaltiot voivat säätää, että pitkään oleskelleella kolmannen maan kansalaisella ei ole enää oikeutta säilyttää pitkään oleskelleen henkilön asemaa, jos asianomainen henkilö aiheuttaa uhan yleiselle järjestykselle, ottaen huomioon asianomaisen henkilön tekojen vakavuuden, sanotun uhan kuitenkin muodostamatta syytä 12 artiklassa tarkoitetulle karkottamiselle.

4. Sellainen pitkään oleskellut kolmannen maan kansalainen, joka on oleskellut toisessa jäsenvaltiossa III luvun mukaisesti, ei ole enää oikeutettu säilyttämään ensimmäisessä jäsenvaltiossa hankittua pitkään oleskelleen henkilön asemaa, jos sama asema myönnetään toisessa jäsenvaltiossa 23 artiklan mukaisesti.

Joka tapauksessa kuuden vuoden poissaolon jälkeen sen jäsenvaltion alueelta, joka on myöntänyt pitkään oleskelleen kolmannen maan kansalaisen aseman,

asianomainen henkilö ei ole enää oikeutettu säilyttämään pitkään oleskelleen kolmannen maan kansalaisen asemaa kyseisessä jäsenvaltiossa.

Toisesta alakohdasta poiketen asianomainen jäsenvaltio voi sallia, että erityisistä syistä pitkään oleskellut kolmannen maan kansalainen säilyttää asemansa kyseisessä jäsenvaltiossa yli kuusi vuotta kestävien poissaolojaksojen aikana.

5. Edellä olevissa 1 kohdan c alakohdassa ja 4 kohdassa tarkoitetuissa tapauksissa jäsenvaltiot, jotka ovat myöntäneet aseman, säätävät yksinkertaistetusta menettelystä pitkään oleskelleen kolmannen maan kansalaisen aseman saamiseksi uudelleen.

Kyseistä menettelyä sovelletaan erityisesti niiden henkilöiden kohdalla, jotka ovat oleskelleet toisessa jäsenvaltiossa opiskelun vuoksi.

Edellytykset ja menettely pitkään oleskelleen kolmannen maan kansalaisen aseman uudelleen saamiseksi määritellään kansallisessa lainsäädännössä.

6. Pitkään oleskelleen kolmannen maan kansalaisen EY-oleskeluluvan vanheneminen ei missään tapauksessa voi aiheuttaa pitkään oleskelleen kolmannen maan kansalaisen aseman peruuttamista tai menettämistä.

7. Silloin, kun pitkään oleskelleen kolmannen maan kansalaisen aseman peruuttaminen tai menettäminen ei johda palauttamiseen, jäsenvaltio antaa asianomaiselle henkilölle luvan jäädä jäsenvaltioon, jos henkilö täyttää kyseisen jäsenvaltion kansallisen lainsäädännön mukaiset edellytykset ja jos hän ei muodosta uhkaa yleiselle järjestykselle tai yleiselle turvallisuudelle.” [alkup. s. 6]

4. Kansallisen oikeuden säännökset:

(tekstin lihavoinnin on tehnyt Verwaltungsgericht Wien)

NAG:n 20 §:ssä säädetään seuraavaa:

”Oleskelulupien voimassaoloaika

20 §.

(1) Määräaikaiset oleskeluluvat myönnetään kahdentoista kuukauden ajaksi tai tässä liittovaltion laissa määritetyksi pidemmäksi ajaksi, ellei oleskelulupaa ole haettu lyhyemmäksi ajaksi tai ellei matkustusasiakirja ole voimassa vastaavan ajan.

(1a) Edellä 8 §:n 1 momentin 2, 4, 5, 6, 8, 9 tai 10 kohdassa tarkoitettut oleskeluluvat on myönnettävä kolmeksi vuodeksi, jos ulkomaalainen

1. on noudattanut kotouttamissopimuksen moduulia 1 (IntG:n [Integraatiosta annettu laki, Integrationsgesetz] 9 §) ja

2. on laillisesti oleskellut viimeiset kaksi vuotta yhtäjaksoisesti liittovaltion alueella,

ellei oleskelulupaa ole haettu lyhyemmäksi ajaksi tai ellei matkustusasiakirja ole voimassa vastaavan ajan.

(2) Oleskeluluvan voimassaoloaika alkaa oleskeluluvan myöntämispäivästä, ja uusitun oleskeluluvan voimassaoloaika alkaa viimeisen oleskeluluvan viimeistä päivää seuraavana päivänä, jos siitä ei ole kulunut yli kuutta kuukautta. Laillinen oleskelu liittovaltion alueella viimeisen oleskeluluvan voimassaolon päättymisen ja uusitun oleskeluluvan voimassaoloajan alkamispäivän välisenä aikana on todettava maksutta viran puolesta tehtävällä päätöksellä, kun oleskelulupa myönnetään.

(3) Oleskeluluvan ”pysyvä oleskelu – EU” (45 §) haltijat ovat – riippumatta tätä oleskelulupaa vastaavan asiakirjan määräaikaisesta voimassaolosta – sijoittautuneet Itävaltaan toistaiseksi. Tämä asiakirja on annettava viiden vuoden ajanjaksolle, ja siltä osin kuin vuoden 2005 ulkomaalaispoliisilain (Fremdenpolizeigesetz 2005) nojalla ei voida toteuttaa toimenpiteitä, se on 24 §:stä poiketen myös voimassaolon päättyessä uusittava hakemuksesta.

(4) Edellä 3 momentissa tarkoitettu oleskelulupa lakkaa, kun ulkomaalainen oleskelee Euroopan talousalueen ulkopuolella yli kaksitoista kuukautta yhtäjaksoisesti. Erityisistä syistä kuten vakavan sairauden, sosiaalisen velvollisuuden tai yleisen asepalvelun tai siviilipalvelun suorittamisen kaltaisesta syystä [alkup. s. 7] ulkomaalainen voi oleskella enintään 24 kuukautta Euroopan talousalueen ulkopuolella, kun hän on ilmoittanut tästä etukäteen viranomaiselle. Kun ulkomaalaisella on oikeutettu intressi, viranomainen toteaa hakemuksesta, että oleskelulupa ei ole lakannut. Ulkomaalaisen on todistettava oleskelu Euroopan talousalueella.

(4a) Poiketen 4 momentin ensimmäisestä virkkeestä oleskelulupa 'pysyvä oleskelu – EU', joka annettiin oleskeluluvan 'EU:n sininen kortti' haltijalle ja tämän perheenjäsenille, lakkaa vasta, kun ulkomaalainen oleskelee Euroopan talousalueen ulkopuolella yhtäjaksoisesti pitempään kuin 24 kuukautta.

(5) 4 momenttia ei sovelleta oleskeluluvan pysyvä oleskeluoikeus – EU haltijaan, kun

1. hänen aviopuolionsa, rekisteröity kumppaninsa tai vanhempansa on itävaltalainen, joka on kansallisen paikallisyhteisön palveluksessa ja jonka asemapaikka on ulkomailla, tai

2. hänen aviopuolionsa, rekisteröity kumppaninsa tai vanhempansa on itävaltalainen, joka on kansallisen julkisyhteisön palveluksessa ja jonka asemapaikka on ulkomailla, jos tämän julkisyhteisön toiminta ulkomailla on tasavallan etujen mukaista, ja

hän on ilmoittanut etukäteen viranomaiselle aiotusta oleskelun lopettamisesta (2 §:n 2 momentti). Ulkomaalaisen on näytettävä toteen, että 1 tai 2 kohdassa tarkoitetut edellytykset täyttyvät. Oleskelulupaa 'pysyvä oleskelu – EU' on myös oleskelun lopettamisen jälkeen pidennettävä hakemuksesta.”

NAG:n 2 §:n 7 momentissa säädetään seuraavaa:

”Lyhytaikainen oleskelu kotimaassa ja ulkomailla, erityisesti vierailutarkoituksessa, ei keskeytä oleskelun tai sijoittautumisen oikeuttavaa tai oikeuden lopettavaa kestoa. Sama koskee tilannetta, jossa ulkomaalainen on poistunut liittotasavallan alueelta FPG:n [Fremdenpolizeigesetz, ulkomaalaispoliisilaki] nojalla jälkikäteen kumotun päätöksen seurauksena.”

C. Valittajan intressi aloittaa jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättämistä koskeva menettely

5. Euroopan komission maahanmuutto- ja sisäasioiden pääosaston osaston C.2, lailliset maahantulotavat ja integraatio, kanssa käydyn alustavan kirjeenvaihdon jälkeen valittajan edustaja teki 29.1.2020 muodollisen kantelun, jonka mukaan Itävallan maahanmuuttoviranomaiset ovat rikkoneet laaja-alaisesti direktiivin 2003/109/EY 9 artiklan 1 kohdan c alakohtaa. Valittajan edustaja ilmoitti komissiolle muun muassa **[alkup. s. 8]**, että Verwaltungsgericht Wien harkitsee Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen (SEUT) 267 artiklan mukaisen ennakkoratkaisupyynnön aloittamista.
6. Laillista maahanmuuttoa koskeva komission asiantuntijaryhmä (Contact Group Legal Migration) kokoontui 18.2.2020. Asiantuntijaryhmän tavoitteena on edistää komission ja jäsenvaltioiden välistä näkemystenvaihtoa unionin oikeuden tulkinnasta ja soveltamisesta. Esityslistassa mainittiin direktiivin 2003/109/EY 5 ja 9 artiklan tulkintaa koskevia kysymyksiä.
7. Ennen istunnon pöytäkirjan hyväksymistä ja sen julkaisemista komission internetsivustolla komissio toimitti kokouspöytäkirjan luonnoksen valittajan edustajalle ja pyysi saada tietoja Verwaltungsgericht Wienin mahdollisen ennakkoratkaisupyynnön osalta.

D. Euroopan komission alustava oikeudellinen kanta

8. Komissio puolsi 18.2.2020 päivätyn istunnon pöytäkirjan mukaan direktiivin 2003/109/EY 9 artiklan 1 kohdan c alakohdan tulkinnan osalta oikeudellista kantaa, jonka mukaan sanamuotoa (ja menettämistä koskevaa edellytystä) *”hän ei ole oleskellut yhteisön alueella kahdentoista kuukauden yhtäjaksoisen ajanjakson aikana”* on tulkittava suppeasti ja siten, että ainoastaan *”fyysinen poissaolo”* yhteisön alueelta kahdentoista kuukauden yhtäjaksoisella ajanjaksolla johtaa pitkään oleskelleen kolmannen maan kansalaisen oikeudellisen aseman menettämiseen. Sen sijaan merkitystä ei ole sillä, onko pitkään oleskellut

kolmannen maan kansalainen merkityksellisenä ajanjaksona myös tosiasiallisesti sijoittautunut yhteisön alueelle tai onko hänellä siellä vakinainen asuinpaikka.

9. Komissio totesi perusteluna direktiivin 2003/109/EY johdanto-osan toiseen perustelukappaleeseen viitaten, että kyseisen direktiivin tavoitteena on antaa pitkään oleskelleille kolmansien maiden kansalaisille yhdenmukaiset, mahdollisimman lähellä unionin kansalaisten nauttimia oikeuksia olevat oikeudet. Näin ollen jo lyhytaikainen fyysinen oleskelujakso yhteisön alueella kahdentoista kuukauden ajanjaksolla sulkee pois direktiivin 2003/109/EY 9 artiklan 1 kohdan c alakohdassa säädetyn menettämisedellytyksen soveltamisen.

E. Ennakkoratkaisupyynnön tausta

10. Valittaja ei oleskellut elokuun 2013 ja elokuun 2018 välillä (ja myös tämän jälkeen) tätä koskevien riidattomien asiakirjojen mukaan kertaakaan kahtatoista [alkup. s. 9] kuukautta yhtäjaksoisesti yhteisön alueen ulkopuolella. Oleskelut yhteisön alueella kestivät – mikä on myös riidatonta – vain muutamia päiviä vuodessa. Edeltävässä kappaleessa esitetty komission kanta tukee kuitenkin valitusta. Toisin kuin vastapuolena oleva viranomainen katsoo, myös valittajan lyhyemmät (vain muutamia päiviä kestävä) oleskelut yhteisön alueella kahdentoista kuukauden ajanjaksoa kohden sulkevat pois direktiivin 2003/109/EY 9 artiklan 1 kohdan c alakohdan mukaisen menettämisedellytyksen täyttymisen. Tämän kannan mukaan valittaja on edelleen oikeutettu pitkäaikaiseen oleskeluun Itävallassa.

F. Kiireellinen ennakkoratkaisupyyntö

11. EUT-sopimuksen kolmannen osan V osaston 2 luku sisältää rajavalvonta-, turvapaikka- ja maahanmuuttopolitiikkaa koskevia määräyksiä. SEUT 79 artiklan 1 kohdan mukaan unioni kehittää yhteisen maahanmuuttopolitiikan, jonka tarkoituksena on muun muassa varmistaa jäsenvaltiossa laillisesti oleskelevien kolmansien maiden kansalaisten asianmukainen kohtelu. Tätä varten Euroopan parlamentti ja neuvosto antavat tavallista lainsäätämisyjärjestystä noudattaen säännöt, jotka koskevat jäsenvaltioiden myöntämiä viisumeja ja pitkäaikaisia oleskelulupia, mukaan lukien perheenyhdistäminen (mainitun määräyksen 2 kohdan a alakohta).
12. Direktiivin 2003/109/EY johdanto-osan mukaan se perustuu erityisesti Euroopan yhteisön perustamissopimuksen aikaisemman 63 artiklan 3 ja 4 kohtaan (sittemmin SEUT 79 artikla).
13. Verwaltungsgericht Wienissä vireillä olevassa pääasiassa on kyse direktiivin 2003/109/EY 9 artiklan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitetun menettämisedellytyksen tulkinnasta ja siten yhdestä SEUT:n kolmannen osan V osastossa tarkoitetuista aloista. Unionin tuomioistuimen työjärjestyksen 107 artiklassa tarkoitettu kiireellinen menettely on tämän vuoksi sallittu.

14. Valittajalla, joka oli puolisonsa ja neljän alaikäisen lapsensa tavoin sijoittautunut viimeksi Yhdistyneeseen kuningaskuntaan usean vuoden voimassa olevan brittiläisen oleskeluluvan nojalla, on olennainen oikeudellinen intressi saada selvitettyksi oikeudellinen asemansa Itävallassa nopeasti, varsinkin kun hän on jo valmistellut NAG:n 46 §:n 1 momentin 2 kohdan a alakohdan mukaista perheenyhdistämismenettelyä mahdollistaakseen perheenjäsentensä muuton Wieniin oleskeluluvilla ”Punainen-valkoinen-punainen – plus-kortti”.
15. Näin on sitä suuremmalla syyllä, että BREXIT-siirtymäjärjestely (ellei ensinäkemältä epätodennäköisestä pidennyksestä muuta johdu) päättyy 31.12.2020. **[alkup. s. 10]**
16. NAG:n 21 §:n 1 momentin mukaan vastaavat hakemukset on tehtävä ennen liittotasavallan alueelle saapumista paikallisesti toimivaltaiselle edustusviranomaiselle ulkomailla (tässä Itävallan Lontoon suurlähetystö).
17. COVID-19-pandemian leviämisen estämiseksi toteutettujen laajamittaisten toimenpiteiden perusteella Itävallan Lontoon suurlähetystö – valittajan esityksen mukaan – otti 11.8.2020 asti vastaan vain itävaltalaisten ja muiden ETA-kansalaisten perheenjäsenten viisumi- ja oleskelulupahakemuksia. Itävallan Lontoon suurlähetystön vastaavan hakuajankohdan asettamisen johdosta valittajan perheenjäsenet voivat jättää valittajan tietojen mukaan NAG:n 46 §:n 1 momentin 2 kohdan a alakohdan mukaiset hakemukset elokuun jälkipuoliskolla tai syyskuun alkupuoliskolla. Näiden oleskelulupien myöntäminen edellyttää, että valittaja säilyttää direktiivissä 2003/109/EY tarkoitetun pitkään oleskelleen kolmannen maan kansalaisen aseman.
18. AVG:n 38 §:n mukaan viranomaisella (tässä Landeshauptmann für Wien) on oikeus arvioida tutkintamenettelyssä esiin tulevia alustavia kysymyksiä, jotka muiden hallintoviranomaisten tai tuomioistuinten olisi ratkaistava pääkysymyksinä, merkityksellisistä seikoista saamansa oman käsityksen mukaisesti ja ottaa tämä arviointi päätöksensä perustaksi – tai lykätä menettelyä siihen asti, kunnes alustava kysymys on ratkaistu lopullisesti, kun alustava kysymys on jo toimivaltaisessa hallintoviranomaisessa tai toimivaltaisessa tuomioistuimessa vireillä olevan menettelyn kohteena.
19. Näin ollen on oletettava, että Landeshauptmann für Wien lykkää pian aloitettavaa perheenyhdistämismenettelyä siihen asti, kunnes Verwaltungsgericht Wien on tehnyt päätöksen muutoksenhakumenettelyssä.
20. Jos unionin tuomioistuin vastaisi Verwaltungsgericht Wienin sille esittämiin kysymyksiin tavanomaisessa ennakkoratkaisupyynnömenettelyssä, menettelyn keskimääräinen kesto (joka on viimeksi julkaistu unionin tuomioistuimen vuosikertomuksessa 2018)¹ huomioon ottaen seuraavassa jaksossa esitettyihin direktiivin 2003/109/EY 9 artiklan 1 kohdan c alakohdan tulkintaa koskeviin

¹ Ks. https://curia.europa.eu/jcms/upload/docs/application/pdf/2019-04/ra_pan_2018_de.pdf

kysymyksiin voitaisiin odottaa vastausta vasta joulukuussa 2021/tammikuussa 2022. Viranomaispäätös haetusta valittajan ja hänen vaimonsa ja alaikäisten lastensa perheenyhdistämisestä Wienissä lykkäytyisi siten ainakin kevääseen 2022. **[alkup. s. 11]**

21. Jos sitä vastoin valittajan oikeudellinen asema voidaan ratkaista kiireellisessä menettelyssä unionin tuomioistuimen työjärjestyksen 107 artiklan mukaisesti, unionin tuomioistuin voisi vastata Verwaltungsgericht Wienin sille esittämiin kysymyksiin vielä tänä vuonna (kiireellisen ennakkoratkaisumenettelyn keskimääräinen kesto oli viimeksi hieman yli kolme kuukautta), ja Verwaltungsgericht Wien voisi vahvistaa valittajan pitkään oleskelleen kolmannen maan kansalaisen aseman jo vuoden 2021 alussa. Tässä tapauksessa viranomaispäätöksiä valittajan perheenjäsenten yhdistämisestä voitaisiin odottaa keväällä 2021.

[– –] [kansallisia prosessisääntöjä]

[– –]

Verwaltungsgericht Wien

[– –]